

Тукъ има редъ! Ти нѣмашъ думата!
 — Така че, поданници и другари,
 тѣзъ подли чернокожи твари,
 безъ никакво предупреждение,
 война ни обявиха, безъ съмнение!

Тогава, възъ основа на членъ осми
 отъ нашитъ статуты предвидливи,
 приехме ний война съсъ тѣзи диви!
 И щомъ настрѣхнатъ всички гриви
 и всички косми,
 хоботи, нокти и опашки,
 тогава ще се втурнеме юнашки,
 да имъ покажемъ ний какво сме
 и що е правда свята подъ небето!

(Рѣмжения и вой: прието!)

— Но, скжпи поданници и другари,
 за насъ часътъ по-късно ще удари!
 Войната съ тази паплачъ черна
 да бжде искамъ азъ съвсемъ модерна!

Чета въ списания сегизъ-тогизъ,
 а сжщо въ нѣкой европейски листъ,
 че бѣлиятъ човѣкъ въвъ тазъ посока
 постигналъ е наука предѣлбока.
 Наистина, ужъ всички искать миръ,
 но повече се грижатъ за войната,
 отъ нея сж направили кумиръ
 и азъ предчувствувамъ, че най-подиръ
 войната ще имъ изяде главата...

Но туй не ни интересува днесъ.
 Азъ искамъ да воюваме съсъ честь,
 съсъ най-модерни сръдства и изкуства,
 а не като до вчера — само съ чувства.
 Наистина, че бѣлиятъ човѣкъ
 далеко е надхвърлилъ своя вѣкъ:
 той днесъ воюва съсъ аероплани,
 съсъ газове отровни, съсъ машини,